

En mekaniker i Vordingborg køber en ejendom af det offentlige. Denne ejendom viser sig senere hen at være forurennet. Det offentlige meddeler, at hans grund eller hans hus ligger på et forureningsdepot. Det betyder selvfølgelig, at grundens værdi falder voldsomt og pantets værdi stort set ingenting er. Kreditforeningslån, banklån osv. fjernes fra den gode mand.

Han spørger: Jamen jeg har købt af det offentlige. Har det offentlige så ikke et ansvar for at give mig erstatning i den her sag? Jeg vidste ikke, at forholdene var sådan. Er det rimeligt? Jeg synes ikke, det er rimeligt.

Vi har spurgt systemet, som i øjeblikket forvaltes af den nuværende miljøminister, som ikke mener, at der er grund til at gøre noget. Der mener vi i Venstre, at her går vi for vidt. Det kan ikke være rigtigt, at det offentlige på den måde løber fra sit ansvar.

Jeg kunne nævne en række andre tilsvarende eksempler på både små konkrete sager og større generelle sager, hvor der er stor forskel på den holdning, som statsministeren anlægger – hensynet til den enkelte i forhold til hensynet til samfundet – og den holdning, vi andre indtager. Så der skal nok blive debat, når vi får den redegørelse lagt på Folketingets bord.

(Kort bemærkning).

**Niels J. Langkilde (KF):**

Først til hr. Thulesen Dahl. Hvor går grænsen, bliver der spurgt. Ja, kunne man svare på det, så var man godt kørende. Omkring bræmmerne går den ved de to meter for Det Konservative Folkeparti, og derfor var det forslag, vi havde om yderligere bræmmer, et forslag med betaling, for ideen om at have naturbeskyttelse langs vore vandløb er helt rigtig, ingen tvivl om det. Det er noget, der er meget store miljøgevinster i.

Så bliver der taget et problem op, som gør det her vanskeligt, når vi snakker om grænser, for det er jo ikke kun én restriktion – så var det let nok – men det er jo et spørgsmål om at lægge restriktion på restriktion med restriktion, og hvor når er det så for meget?

Jeg forventer mig meget af det udvalgsarbejde, der nu går i gang for at lave den redegørelse, at de tager det dér problem op. Det er dér, hvor vi har umådelig svært ved at se, hvor meget vi kan lægge oven på hinanden.

Jeg kunne godt forestille mig, at vi fik en forenkling af hele områdeudpegningen, så man måske havde et område A, B og C eller måske også et D-område, men ikke over tyve forskel-

lige reguleringsmetoder for vores forskellige jordområder. Det ville gøre det mere overskueligt.

Retssikkerhed er også, at der er enkelhed i lovgivningen, at den er overskuelig, at den er forståelig ikke kun for professoren, men også for den landmand, der går ude i marken og skal arbejde med det hver dag.

Hr. Glerup har hørt min tale på en anden måde, end jeg selv føler, jeg har holdt den. Altså kræfternes frie spil og sådan noget var ikke det, jeg talte om. Jeg talte om, at vi bygger et samfund på frihed, og at vi også har et samfund, hvor ansvarligheden er i højsædet, hvor vi alle sammen er i samme båd.

Det er det, der gør, at De Konservative har været foregangsmænd på miljøområdet, og det var os, der var de første med en Poul Møller i spidsen i sin tid. Det har vi ikke kastet over bord, men vi ved godt, hvilke kræfter der er i at give folk meget frihed, og derfor vil vi selvfølgelig ikke stække det.

Det, der også er problemet i det her, som man kan se i Fyens Stiftstidende i dag, er jo, at en landmand kan vågne op og sige: Nå, min jord er blevet fredet i nat, eller noget lignende, så han ikke kan dyrke den længere, fordi han har passet godt på sit område, og det er blevet en biotop.

Hvis folk oplever det på den måde, så er der problemer. Og når hr. Martin Glerup siger, at man skal have de oplysninger inden for fjorten dage, så er det altså desværre ikke i alle amter, at det kan lade sig gøre. Man kan ikke få udleveret et kort, man kan holde sig til og sige, at sådan er det. Og de områder kan variere, de kan arbejde, og dér må vi have en større retssikkerhed ind ved at få lavet en bedre kortoptegning af de pågældende områder.

**Jørn Jespersen (SF):**

I SF synes vi, det er nogle vigtige spørgsmål, som Venstre har sat til debat i dag både, som det er fremgået af Venstres egen begrundelse, af hensyn til borgernes retssikkerhed og også, fordi der bagved ligger en debat om miljøspørgsmål, en nødvendig debat om samfundets produktionsmetoder ikke mindst i landbruget, om vi i virkeligheden har fået indrettet os med en måde at producere på i landbruget, som ikke er bæredygtig i det lange løb af hensyn til miljøet.

I SF kunne vi godt have ønsket os, at Venstre havde været lige så optaget af miljøspørgsmålene, som Venstre med fuld ret er af retssikkerhed